

ມຸງງົວ ແສໂລ

Rama IX Art Museum Foundation

M U A N G N G I N G S A E L A O

แต่
To

ความรัก
Love

ความสันติ
Peace

ความบริสุทธิ์
Innocence

ความซื่อสัตย์
Honesty

ความเมตตา
Kindness

ที่มีอยู่ในตัวข้าพเจ้า
Being in me

Rama IX Art Museum Foundation

ม่วงจิ้ง แช่เล่า

เมื่อข้าพเจ้าเกิดมา ก็ได้ยินได้ฟังคำว่า ม่วงจิ้ง มาตลอดเวลา จนมีความรู้สึกผูกพันอยู่กับคำนี้มาก ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจะได้ยินแต่ คามิน คามิน แล้วก็ตามที่ แต่ทุกครั้งที่ได้ยินมันอีก ก็จะทำให้ อุดที่หวนคิดถึงความสุข ทุกข์ และเรื่องราวต่างๆ ของชีวิตในวัยเด็กไม่ได้ เรื่องราวส่วนใหญ่ที่จดจำ ได้เป็นอย่างค่านั้น ส่วนมากจะเป็นเรื่องของกรทำความผิดพลาดเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากในสมัยเด็ก ข้าพเจ้าเป็นเด็กที่มีความซุกซนเกรมมาก และไม่ค่อยสนใจการเล่าเรียนเลย โดยเฉพาะในสายตาของครู อาจารย์แล้ว ข้าพเจ้าก็จะเป็นเด็กที่ชอบสร้างปัญหาตลอดเวลา เช่นเรื่องของการไม่สนใจการเรียน และไม่ชอบทำการบ้าน รวมไปถึงการที่ชอบมีเรื่องขกต่อยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนๆ อยู่เป็นประจำ และยัง มีปัญหาอีกมากที่ไม่กล้าที่จะกล่าวถึงในที่นี้ เนื่องจากข้าพเจ้ารู้สึกอายต่อการกระทำผิดนั้น

ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า ในสมัยเด็ก ทุกครั้งที่ปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น ข้าพเจ้ามักจะแก้ไขปัญหามาโดยการหา เหตุผลหรือข้ออ้างต่างๆ มากมาย เพื่อที่จะทำให้คนอื่น ๆ เชื่อว่าข้าพเจ้าเป็นฝ่ายถูก หรือไม่ก็กล่าวโทษ ผู้อื่น โทษกฎเกณฑ์ระเบียบของสังคมบ้าง และในบางครั้งยังเคยไปกล่าวโทษพระผู้เป็นเจ้าที่ยังมีเลย โดยที่ข้าพเจ้าไม่เคยคิดเลยว่าสาเหตุของปัญหาและความผิดพลาดต่างๆ ทั้งหลายอาจเกิดขึ้นมาจากตัว เองหรือเปล่า?

ในขณะที่ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ดูเหมือนว่าปัญหาที่เคยเกิดในวัยเด็กจะสูญหายไป แต่กลับมีปัญ หายอย่างอื่นที่สมัยเราเป็นเด็กเราไม่เคยสนใจหรือรับรู้ ทั้งๆ ที่มันก็มีอยู่ ในสังคมปัจจุบัน ถ้าเราดู จากสภาพภายนอก เราจะรู้สึกถึงปัญหามากนัก เพราะปัญหาที่มีอยู่นี้เป็นปัญหาที่เราต้องสัมผัส กับมันตลอดเวลา จนทำให้เราเกิดความเคยชิน หรือบางปัญหา เราไม่ได้มีส่วนสัมผัสกับผลของปัญหา โดยตรง แต่ถ้าเราวิเคราะห์ดูก็จะพบว่าเกือบทุกสิ่งทุกอย่างในสภาพแวดล้อมต่างๆ รอบๆ ตัวเราได้ กลายเป็นปัญหาอย่างมากไปเสียทุกอย่าง ตั้งแต่

1. ปัญหาสภาพแวดล้อม เช่น อากาศเป็นพิษ, น้ำเสีย, การทำลายป่า และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ
2. ปัญหาสุขภาพ เช่น โรคเอดส์, สุขภาพจิตเสื่อมโทรม, อาหารเป็นพิษ, ยาเสพติด
3. ปัญหาทางการเมือง เช่น สงคราม, ขาดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการแสดงออก, คอร์รัปชัน, โกงกิน
4. ปัญหาเศรษฐกิจ เช่น คนว่างงาน, ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ, แรงงานเด็ก, นายทุนเอารัดเอาเปรียบ
5. ปัญหาทางวัฒนธรรม เช่น ความเสื่อมของศีลธรรมและศาสนา, โสเภณีเด็ก, คดีฆาตกรรมและข่มขืน

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้ทวีคูณความรุนแรงขึ้นในสังคมของเราทุกวันนี้ และเป็นปัญหาที่ลุกลามอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกันและกัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม และยังมีผลกระทบต่อเนื่องไปยังประเทศอื่นๆ ทั่วทั้งโลกเลยทีเดียว

มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าสงสัยว่าปัญหาต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร? และแก้ไขอย่างไร? ซึ่งทำให้ ข้าพเจ้าหวนนึกถึงปัญหาในวัยเด็กของข้าพเจ้าเองในอดีต และตั้งคำถามเช่นเดียวกันว่าปัญหาต่างๆ ที่ เกิดจากการกระทำผิดของข้าพเจ้าในวัยเด็กว่ามันเกิดขึ้นมาจากเหตุผลใดกัน? ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อสังเกต กับตนเองว่า 1. ปัญหาที่เกิดขึ้นมานั้นมันเป็นความต้องการจากภายในตัวของข้าพเจ้าเองโดย ตามธรรมชาติที่อยากจะทำในสิ่งที่ไม่ดีหรือความผิดใช่ไหม? 2. หรือว่าปัญหาเกิดจากการได้รับอิทธิ พลที่ไม่ดีจากสภาพแวดล้อมทางการศึกษา, วัฒนธรรมและสังคมรอบข้างของข้าพเจ้า? 3. หรือว่าปัญ หานั้นไม่ใช่ปัญหา แต่มันเป็นเพียงพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง ซึ่งขัดต่อเงื่อนไขข้อ ตกลงทางจารีตประเพณี, วัฒนธรรม, ความเชื่อ, กฎเกณฑ์, หรือกฎหมายของสังคมในแต่ละยุคสมัย?

ในช่วงนี้เองที่ข้าพเจ้าเริ่มมีความสนใจในพฤติกรรมของเด็ก รวมทั้งการสร้างสรรค์และการแสดงออกใน รูปแบบของผลงานศิลปะของเด็กข้าพเจ้าสังเกตได้ว่าเด็กทุกคนจะเขียนรูปและแสดงออกในรูปแบบที่เหมือนๆ กัน โดยไม่มีรูปแบบของยุคสมัยตามแบบอย่างลัทธิทางศิลปะต่างๆ และใช้เทคนิคที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน โดยเป็นการแสดงออกอย่างอิสระตรงไปตรงมาตามความรู้สึกของประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยไม่ มีความถูกผิดตามความรู้ทางทัศนศิลป์และสุนทรียศาสตร์มาเป็นตัวกำหนดวิธีการในการสร้างสรรค์ การแสดงออกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติภายในตัวเองและแสดงออกมาเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติของ ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ทำให้ข้าพเจ้าเชื่อว่าศิลปะเด็กเป็นศิลปะบริสุทธิ์ และมีความเป็นสากลตามธรรมชาติ ในทางเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่าพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กนั้นเป็นความผิดที่บริสุทธิ์และเป็นไปเอง ตามธรรมชาติ

ในผลงานชุด ม่วงจิ้ง แช่เล่า นี้ ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากวิธีการสร้างสรรค์งานศิลปะของเด็ก โดยเฉพาะการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละบุคคล โดยที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวส่วนตัวและเหตุการณ์ของปัญหาต่างๆ ในสังคมที่เกิดขึ้นรอบข้าง ในชี วิตประจำวันแต่ละวันของข้าพเจ้าอย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และข้าพเจ้าหวังเป็น อย่างยิ่งว่าผลงานชุดนี้จะทำให้ข้าพเจ้า รวมทั้งเราทั้งหลายตระหนักถึงความจริงที่ว่า เราทุกคนจะต้องมี ส่วนรับผิดชอบร่วมกันต่อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิด ขึ้นในสังคมจะลดน้อยลง ถ้าเราทุกคนเริ่มต้นที่จะพิจารณาความผิดพลาดในหน้าที่การงานของตัว เองอย่างยุติธรรม และเริ่มที่จะยอมรับข้อผิดพลาดของตัวเองก่อน รวมทั้งพยายามแก้ไขปรับปรุง ตามความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างจริงจังก่อนที่จะไปกล่าวโทษผู้อื่น

คามิน เลิศชัยประเสริฐ

2 เมษายน 2536

Muangnging Sae Lao

Ever since I was born, I'd always heard the name "Muangnging" mentioned and had felt related to it. Although now I hear only "Kamin", when somebody says "Muangnging", I just can't help recollecting the happiness, misery and everything else in my childhood. Most of the things I remember vividly are my childhood mistakes. I was a very naughty and good-for-nothing child who did not know what schooling meant. My teachers usually found me a troublesome kid—because I was not at all attentive, did not do my assignments, had fights with friends and did many other things which I'm too ashamed to mention here.

I still remember that every time I had problems, I used to solve them by finding "reasons" and excuses to try and convince others that I was right or sometimes I put the blame on others, on social rules, and sometimes even on God. Of course I never questioned whether all the problems had arisen from myself.

As I grew up, it seemed as if problems in my childhood disappeared and were replaced by those of a different nature which, as children, we never paid any attention to or were even aware of, although they truly existed. In our present-day society, if we look at it from the outside, we won't feel that there exists that many problems, maybe because we are too close to them and, as time has gone by, have got used to them. It's also possible that, with certain problems, we are not directly affected by them. However, once we have come to really think of them, we will find that nearly everything around us has become one kind of serious problem, such as :

1. Environmental problems: air and water pollution, deforestation and the destruction of other natural resources.
 2. Health problems : AIDS, wretched mental health, food poisoning, drug etc.
 3. Political problems : wars, lack of public freedom of speech and expression corruptions.
 4. Economic problems : unemployment, the low income of the majority of people, child labour, and labour exploitation.
 5. Cultural problems: religious and ethical decline, child prostitution, murders and rapes.
- All these problems in our society are getting worse and worse day by day. They are interrelated

directly and indirectly. They also extensively effect other nations throughout the world.

Very often I have asked myself how these problems occurred and how they could be solved. This has brought me back to the problems in my childhood and, once again, I ask myself how problems which were my own fault in my childhood, occurred. The remarks and questions I have come up with are :

1. Was it my natural inner desire that propelled me into mistakes and evil things? or 2. Was it cultural and social influences? or 3. Might those problems not be problems but merely one aspect of man's natural behaviour which happens to contravene the conditions and agreements of customs, cultures, beliefs, social rules and the laws of particular times?

It was then that I became interested in child behaviour as well as children's artistic creations, which reflected their thoughts, I find it very obvious that all children express themselves in similar forms of art, without any particular art style. The techniques they use are obviously very simple, reflecting the freedom of expression according to an individual's experience. In their creation, there is no right or wrong in art rules and aestheticism. Their expression is part of their inner nature and is in fact mingled with the whole nature of the world. For this reason, I believe children's art is pure art and is naturally universal. In the same way, I believe a child's mistakes are undeniably pure and natural.

In this "Muangnging Sae Lao" series, I've been inspired by children's creation of art works, especially the direct expression of their knowledge and individual's experience. Also I have presented my personal experience as well as illustrated ongoing social problems the way they actually happened. I hope very much that this series will enable I and you to realize the fact that we all take responsibility for the problems in our society. Also, I believe that problems will decrease only if everyone starts to examine his/her own mistakes in his/her duty in the fairest possible way and accepts them. Once we've looked at ourselves, we should try to sincerely solve the problems the best way we can before putting the blame on something else.

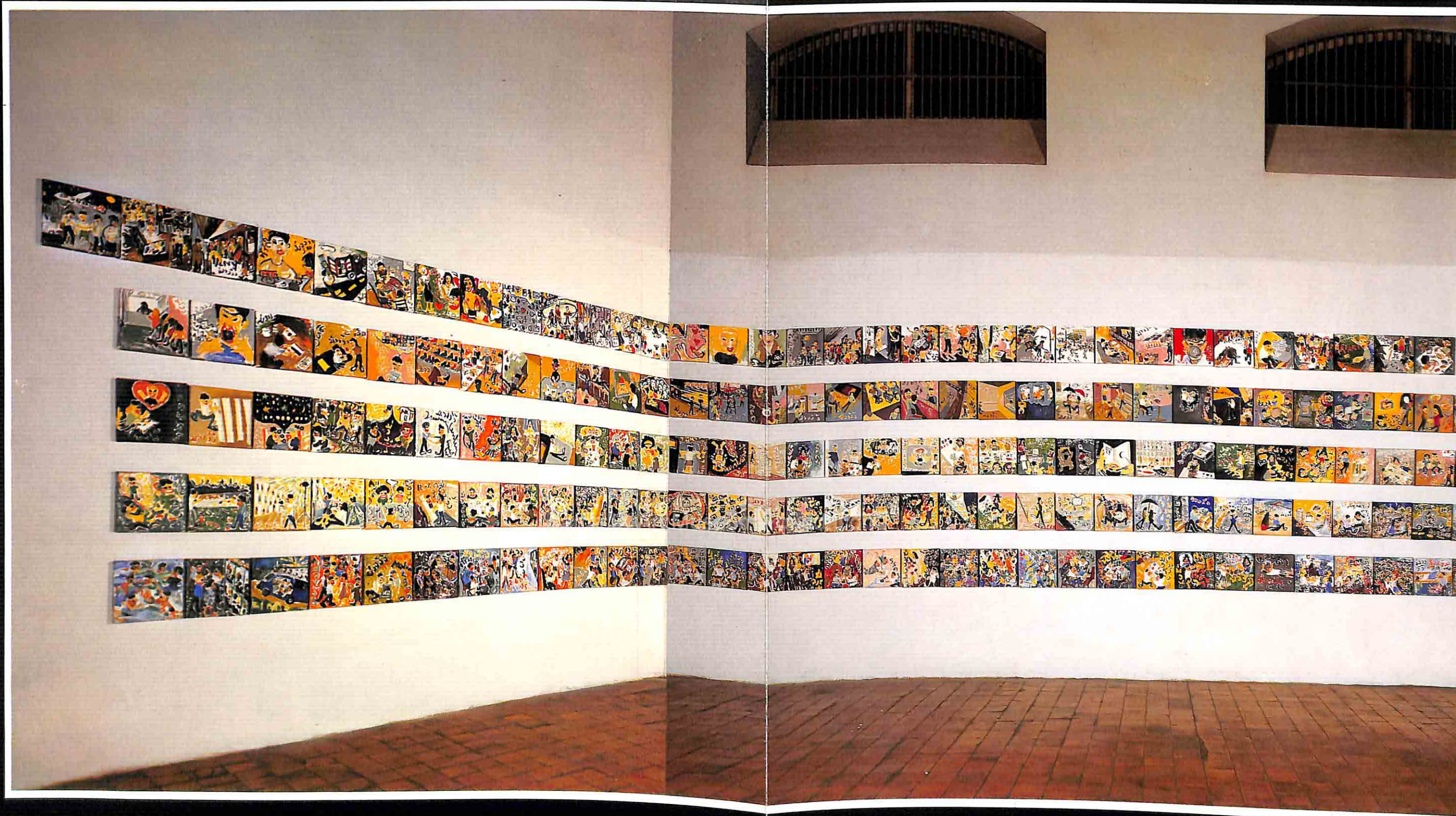
Kamin Lertchaiprasert

April 2, 1993

พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตกในประเทศไทย ๒๕๓๕ : สีนันน์แห่งบ้านผ้าใบ ขนาด ๗๒ x ๒๑๖ นิ้ว
 Sunrise Sunset in Thailand 1992. Oilstick on Canvas, Size 72 x 216 inch.

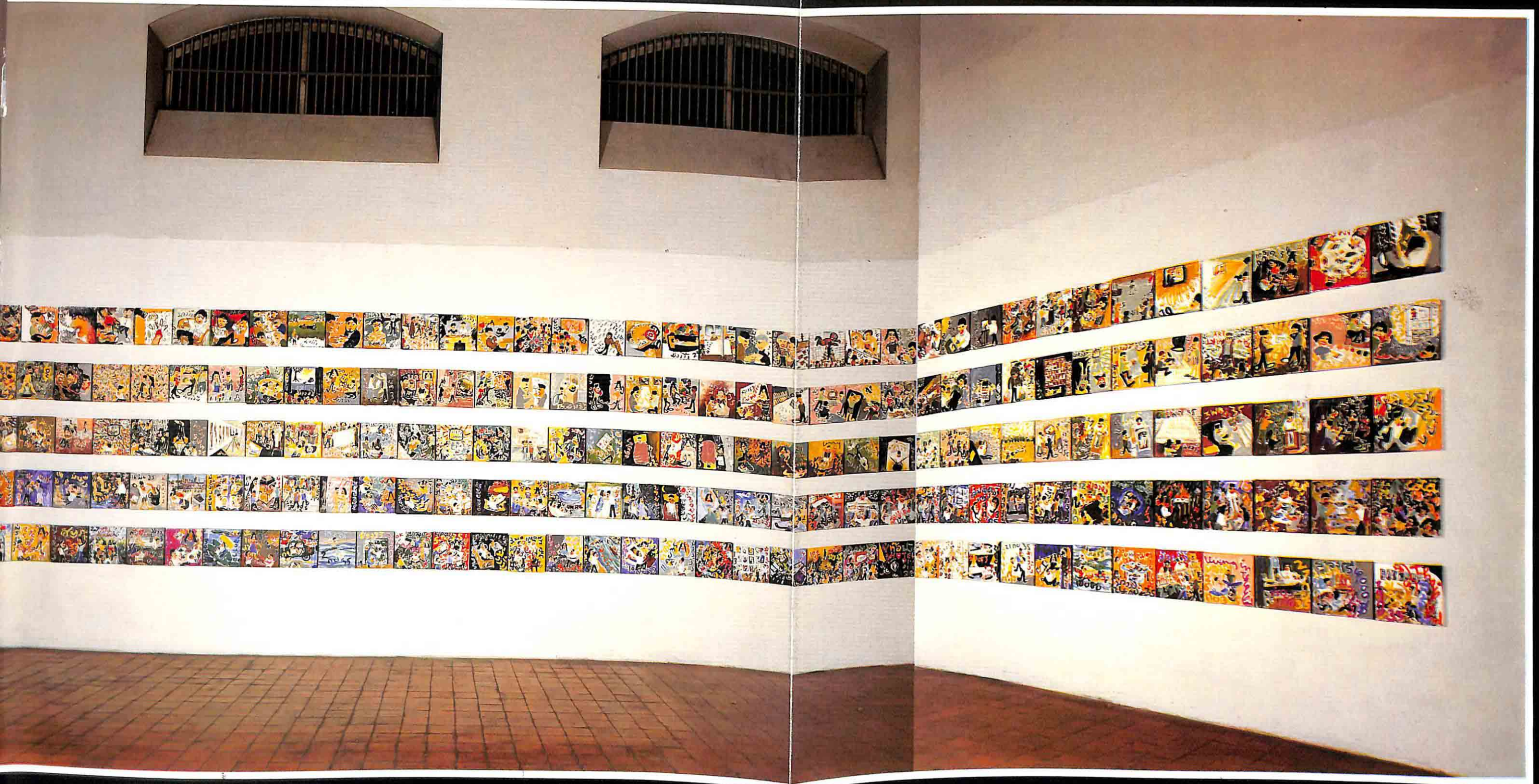

" ม่วงจิ้ง ๒๕๓๔ - ๒๕๓๕ " ๓๖๖ รูป แต่ละรูปขนาด ๑๒ x ๑๒ นิ้ว สีน้ำมันแท่ง และสีอะคริลิกบนผ้าใบ

นิทรรศการ " ๔ ปฏิเศษ " ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า กรุงเทพมหานคร

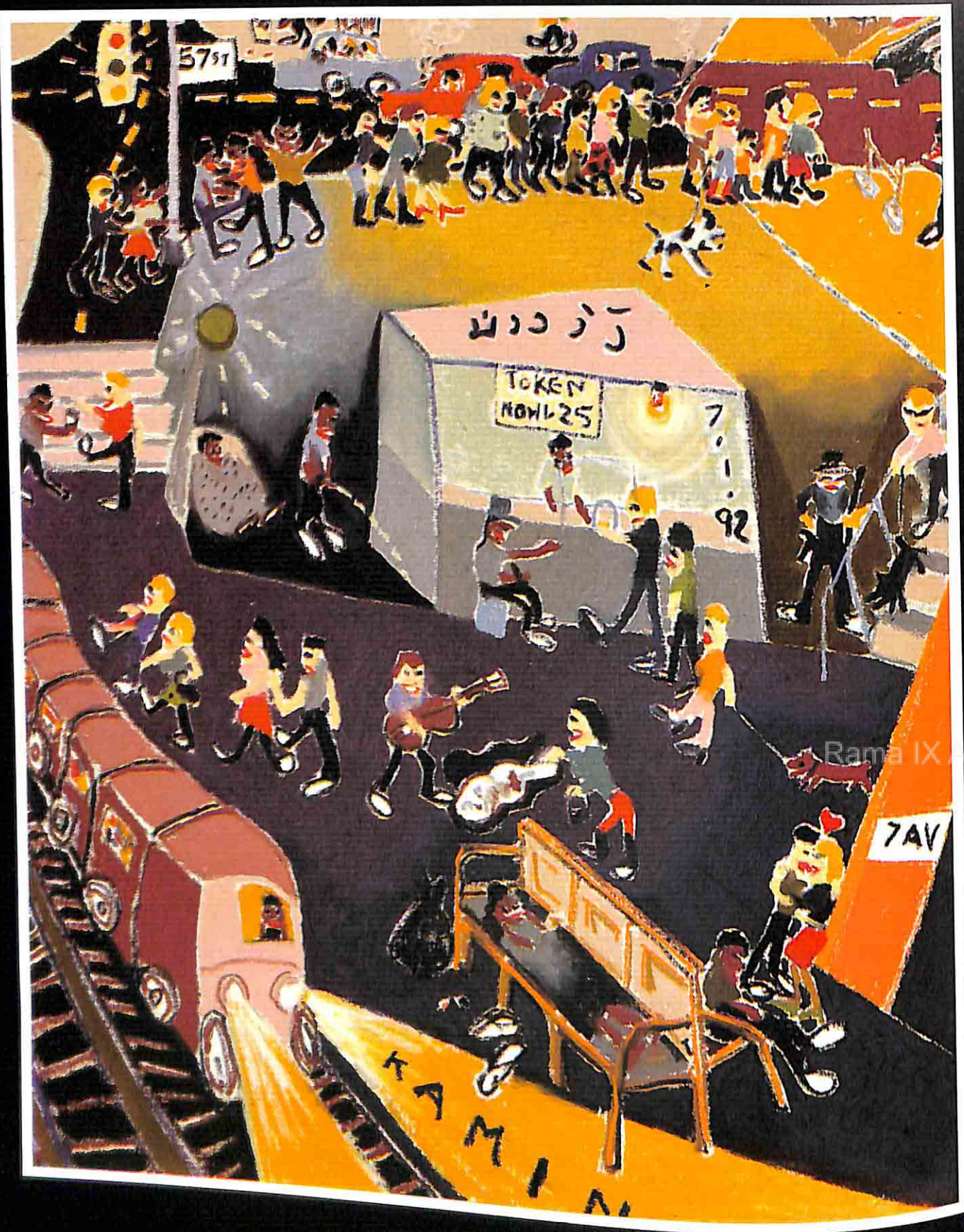
" Muangging 1991 - 1992 " 366 pieces, Each one 12 x 12 inch, Oilstick and Acrylic on Canvas.

" 4 Negatives " Exhibition at The National Gallery, Chao Fa Road, Bangkok

พระจันทร์ และพระอาทิตย์ กำลังลงน้ำตายที่แม่น้ำเจ้าพระยา ๒๕๓๕ . สีอะครีลิคบนผ้าใบ ขนาด ๖๐ x ๑๒๐ นิ้ว
The Moon and The Sun are drowning at The Chao Praya River. 1993 . Acrylic on Canvas. Size 60 x 120 inch.

My home is on 57 st. 7 AV. Jan 7, 92. Oilstick on Canvas. Size 60 x 48 inch.

The moon at Sunnyside. Jan 10, 92. Oilstick on Canvas. Size 60 x 48 inch.